# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **O. A.**, zast. JUDr. Otýlií Pavlíkovou, advokátkou, se sídlem v Praze 5, Lidická 28, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2004, č. j. 8 Az 181/2003 – 18,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**III.** Odměna zástupkyni stěžovatele – advokátce JUDr. Otýlii Pavlíkové, se sídlem Praha 5, Lidická 28, **s e u r č u j e** částkou 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

## O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 6. 2004, č. j. 8 Az 181/2003 – 18, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2003, č. j. OAM-8120/VL-20-K04-2001, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž nesouhlasil s napadeným rozsudkem a navrhoval, aby uvedený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Dále žádal, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. 9. 2004, č. j. 8 Az 181/2003 – 31, ustanovil stěžovateli zástupkyni JUDr. Otýlii Pavlíkovou, advokátku, se sídlem v Praze 5, Lidická 28.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že výše uvedený rozsudek byl stěžovateli doručován na adresu M. 45, P. 4, do vlastních rukou. Protože stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastižen, byla zásilka uložena dne 9. 7. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v jeho znění do 31. 12. 2004 (dále jen „o. s. ř.“), platilo, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si písemnost do 10ti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se o uložení nedozvěděl. Z vrácené doručenky od výše označeného rozsudku vyplývá, že stěžovatel si tuto zásilku nevyzvedl a rozsudek byl vrácen Městskému soudu v Praze.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o tom, že je proti němu přípustná kasační stížnost, kterou lze podat k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, za den doručení rozsudku je třeba považovat pondělí dne 19. 7. 2004. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 20. 7. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 9. 8. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 9. 8. 2004 byla kasační stížnost předána soudu nebo zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, a nebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Městského soudu v Praze až dne 18. 8. 2004. Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Na tomto závěru nemůže ničeho měnit ani ta skutečnost, že si stěžovatel sám vyzvedl zásilku u Městského soudu v Praze dne 17. 8. 2004, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v § 46 odst. 4 o. s. ř. Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost směřující proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2004, č. j. 8 Az 181/2003 – 18, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto podle § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť tato byla odmítnuta.

Protože Městský soud v Praze ustanovil stěžovateli zástupkyni pro řízení o kasační stížnosti, a to JUDr. Otýlii Pavlíkovou, advokátku, se sídlem v Praze 5, Lidická 28, byla jí stanovena odměna za zastupování v celkové částce 1075 Kč, a to za jeden úkon právní služby 1000 Kč (§ 11 odst. 1 písm. b/ - převzetí a příprava zastoupení, ve spojení s ustanovením § 9 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), a dále částka 75 Kč jako náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Uvedená částka bude vyplacena zástupkyni stěžovatele do 30ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu